

mindenki így hívta, mint a football szakosztály előadója és a választmány tagja is igen értékes munkásságot fejtett ki. A többiek közül Löwy Imre, a SzAK megalakulása óta tagja, előbb a labdarugó csapatban, később a vivőszakosztályban fejtett ki igen értékes tevékenységet. *Fodor László, Ádám Dezső, Szabó Gyula, Rónay Imre* és a fiatal *Czinner Andor*, mindannyian kedves, jó fiúk voltak, akiket mindenki szeretett, tisztelt és becsült az egyesületben.

És ha megszólal majd az ujszegedi pályán a bíró fittyje és megjelennek ismét a piros-fekete inges fiúk, eszünkbe fogtok mindig jutni és emléketeket örökké hálás kegyelettel fogjuk megőrizni.

— **A miniszterelnök a király előtt.** Bécsből táviratozzák a *Budapesti Tudósító*-nak: Gróf *Tisza István* miniszterelnök reggel a királyhidai személyvonattal Bécsbe érkezett és a Magyar Házban szállott meg. A délelőtti folyamán a miniszterelnök tanácskozott báró *Burián István* közös külügyminiszterrel és délben külön kihallgatáson jelent meg a királynál Schönbrunnban.

— **Uj tábornokok.** Bécsből jelentik: A király gyalogsági tábornokokká nevezte ki a következő altábornagyokat: *Martiny Hugót, Stöger-Steiner Rezsőt*, tábornaszernagygyá: möldebergi *Benigny Zsigmond lovagi* címzetes tábornaszernagyot. Altábornagyok lettek a következő vezérőrnagyok: *Hauninger Ferenc, dobai Székely Gusztáv, Ostermuth János, Mizevszky Zsigmond lovag, Hagla Oszkár, Nemecek József, Schön József, adlershorsti Belmont Károly, Pernetzki Jenő, Jordan-Bozvadovszky Tádé, Hlavacek Vince* és *Kiss Árpád*. Vezérőrnagyok lettek a következő ezredek: *Delboglád Ernő, Jamniki-Jóny László, Mohacek Hugó, Hauser Róbert, dr. Austerlitz Lipót, Blaha Agost, Müller Rezső, Novotny Ádám, Verz Manó, Gärtner Mihály, herceg Schwartzberg Félix* és *Kuhn Ferenc nyugállományu ezredes.*

— **Szegedi zászlós hőstettei.** *Irányi László* 46-os zászlós négyeseres kitüntetéséről már többször írtunk. Most a *B. H.* foglalkozik a szegedi hőssel a következő elismerő sorokban: Eddig ismeretlen hősről emlékezünk meg. Névtelen magyar vitézről, aminő ezrével akadt e

szörnyű háboru alatt fönn a Kárpátokban, a galíciai és orosz síkságokon éppúgy, mint Dél-Tirolban, az Isonzó partján, vagy Szerbia sziklás bércei és völgyei között. A minap nagyobb társaságba hozta el a kis kadétot, azaz hogy most már zászlóst, *Monthbach Imre* gróf képviselő, aki mint főhadnagy küzd a lharetéren. Megtudtuk azután, hogy *Irányi László* a neve. Kistermetű, igénytelen szőke fiú és mint minden igazi hős, szerény és szótalan. Holott erősen faggatták minden oldalról: hol és miképp szerezte a sok kitüntetését. Mert hogy négy darab érem ékeskedett, csillogott széles mellén: a bronzérem, a kis ezüst, a nagy ezüst érem meg az arany érem.

— Nem tudhatja az ember, hogy miért kapja. Csak jön. Néha csak egy, néha meg valósággal megdobálják vele az embert.

A bajtársa beszélt el azután a vitéz hőstetteit.

Még a kárpáti harcok alatt kapta *Irányi László* a bronzéremet és a kis ezüst éremet egy sikeres földérítő szolgálata után. Azután levitték az olasz lharetérré. A nyáron, a második nagy olasz offenzíva idején, Göri mellett rettenetes ágyuharc után két olasz dandár támadta meg *Irányi* ezredét és egy kora reggel a meredek szirtok között bekerítő mozdulatra készült. A kis kadét (még akkor az volt) észrevette a veszedelmes mozdulatot és tizenheted magával egy sziklahasadékhoz rohant, amelynek tátongó ösvényein kuszott föl az ellenség. A tizenhét magyar vitéz gépfegyverrel és kézi gránáttal állta el az utját a kétségbeesetten támadó rengeteg olasznak. Órák hosszat tartott az egyenlőtlen küzdelem: az élethalál-harc. A magyar fiúk halálra fáradtak, egyik-másik több sebből vérezve már ki is dőlt. Végre a kora délutáni órákban lankadni kezdett az olasz és azután futva, menekülve meghátrált. *Négy száz olasz katona teteme maradt a sziklák hasadékaiban.* Még föl sem ocsudtak a magyar vitézek a rettenet küzdelem kábulatából, amikor megszólalt a tábori telefon. Az ezredparancsnok telefonon gratulált a kis kadétnak:

— *Bravó fiú! Megmentetted az ezredet!*

Egy óra múlva újra megszólalt a telefon: — Megkaptad a nagy ezüst éremet.

Még kétszer szólalt meg estig a telefon. Az egyik arról értesítette *Irányit*, hogy megkapta a nagy aranyéremet is, a másik telefonban zászlósi kinevezéséhez gratulált. Így lett öt nap alatt zászlós a kis kadét. A nagy arany éremet néhány nap múlva maga *Károly Ferenc József* trónörökös tüzte a mellére.

A királyi herceg kedves szóval üdvözölte:

— Örülök, hogy megismerhettem.

Eddig ez a kis zászlós története.

— **Ujházi Edét eltemették.** *Budapestről* jelentik: Szombaton reggel felállították *Ujházi Ede* ravatalát a Népszínház előcsarnokában, amelyet teljesen bevontak fekete drapériákkal és délszaki növényekkel díszítettek fel. Egyszerű ravatalon nyugodott *Ujházi Ede* holtteste, körülötte gyertyák sápadt fénye ég, diszruhás rendőrök és temetést alkalmazottak állnak őrt mellette. A koporsó lábánál egy bársonypárnára ki voltak téve *Ujházi Ede* rendjelei. Igen sok koszoru érkezett a ravatalra. A koporsót egészen elborította *Ujházi* feleségének koszoruja. Igen sokan jártak *Ujházi* ravatalánál. Az előcsarnokot délután egy órakor elzárták. A temetési szertartás, amelyet *Hajpál Benő* református lelkész végzett, három órakor kezdődött. A színház előcsarnokában *Tóth Imre* igazgató a színház nevében, *Gál Gyula* pedig az Országos Magyar Színművészeti Akadémia nevében mondott beszédet. A sírnál *Mihályfi Károly* a Nemzeti Színház tagjainak nevében bucsuzott el a halottól. A temetésen megjelent *Jankovich Béla* közoktatásügyi miniszter, a magyar közélet és a művészvilág számos kitünősége

maradok; éljenek boldogabban, mint eddig.

— Hát így akar elmenni? — kérdezte lihegve az asszony. Így váljunk meg egymástól mi, akik olyan sokáig szenvedtünk, hogy egymásé lehessünk.

Ráborult a férfi vállára, a ruháját esőkolta zokogva, magához huzta erővel a fejét és forró ajakkal sugta:

— Bandikám, a tied vagyok! Ölelj meg, ne hagyj el így!

A férfi visszavezette a diványhoz, megcsókolta szeliden a homlokát és lágy, bánatos hangon mondta:

— Talán ez a legszomorubb pillanat nekem is, amit életemben át kell vergődnöm. Talán meghal minden érzés bennem; de mindegy. Ez után az ember után nem lehetsz az enyém soha. Hortyog és nyálaz, rettenetes és ő utána jőjtek én?!

Az asszony fuldokolva rohant végig a sötét szobában, majd visszajött. Ajkát egy utolsó erőfeszítéssel szorította a férfi arcához és a következő pillanatban két hatalmas dörménés verte fel a méla éjszaka csöndjét. A doktor riadtan ugrott ki az ágyából, remegő térdekkel gyújtotta fel a villanyt és a divány előtt két véres fejet látott; mindkettőnek halántékából kis piros foltok bujtak elő.

Egy óra múlva, mikor magához tért a doktor fájdalmából, meglepődöttségéből és orvosi tevékenységéből, hitetlenül magyarázta a körülötte állóknak:

— Ez a háboru! Egy idegen katonával találja holtan az ember a feleségét, aki mindig hü volt és azt sem tudta, hogy katona van a világon.

KORZÓ MOZI

Igazgató: VAS SÁNDOR.

Telefon 11-85.

Vasárnap, november 7-én:

ARANY JÁNOS világhírű balladája

TETEMREHIVÁS

3 felvonásban.

Személyek:

Kund Abigél, Bárczy Benő titkos arája	Berki Lili
Az öreg Bárczy	Szakács Andor
Bárczy felesége	Fáy Flóra
Bárczy leánya	Nagy Ilona
Bárczy Benő, a fia	Berky József
Az öreg vadász	Szentgyörggyi I.

Valamint az új kísérő műsor!

Előadások délután 2 órától éjjel 12 óráig.